

แนวทางเสริมสร้างทรัพยากรทางการศึกษาในยุคดิจิทัลของมหาวิทยาลัย
เทคโนโลยีผู้เจี้ยน ในมณฑลผู้เจี้ยน ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน*
GUIDELINES FOR ENHANCING EDUCATIONAL RESOURCES IN
THE DIGITAL AGE OF FUJIAN UNIVERSITY OF TECHNOLOGY
IN FUJIAN PROVINCE PEOPLE'S REPUBLIC OF CHINA

เย่ว เสี่ยวหลง, บุรณจิตร์ แก้วศรีมล, นิรันดร์ สุธีนิรันดร์, พัชรา เดชโฮม, จิตตวิสุทธิ์ วิมุตติปัญญา*

Yew Sewlong, Boranajit Kawsrimol, Nilran Suteeniran, Pachara Dechome, Jittawisut Wimuttipanya

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา กรุงเทพมหานคร ประเทศไทย

Faculty of Education, Bansomdejchaopraya Rajabhat University, Bangkok, Thailand

*Corresponding author E-mail: Jittawisut.wi@bsru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการเสริมสร้างทรัพยากรทางการศึกษาในยุคดิจิทัล 2) ประเมินคุณลักษณะแนวทางเสริมสร้างทรัพยากรทางการศึกษาในยุคดิจิทัล 3) ศึกษาแนวทางเสริมสร้างทรัพยากรทางการศึกษาในยุคดิจิทัลของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีผู้เจี้ยนในมณฑลผู้เจี้ยน ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน โดยใช้รูปแบบการวิจัยแบบผสมผสาน กลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย 1) ทรัพยากรด้านบุคคล 2) ทรัพยากรด้านการเงิน 3) ทรัพยากรด้านวัสดุ อุปกรณ์ และอาคารสถานที่ 4) ทรัพยากรด้านบริหารจัดการ 5) ทรัพยากรด้านเวลา 6) ทรัพยากร ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีผู้เจี้ยน ในมณฑลผู้เจี้ยน ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ ผู้บริหาร และอาจารย์ประจำกรมมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีผู้เจี้ยน ในมณฑลผู้เจี้ยน ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน โดยการสุ่มแบบเจาะจง รวมทั้งสิ้น 242 คน ผลการวิจัย พบว่า การเสริมสร้างทรัพยากรทางการศึกษาในยุคดิจิทัลของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีผู้เจี้ยน ในมณฑลผู้เจี้ยน ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน ผู้บริหารต้องให้การสนับสนุน และมีทัศนคติที่ดีต่อการใช้ระบบสารสนเทศ ส่งเสริมให้มีการพัฒนาให้มีประสิทธิภาพอยู่เสมอขึ้นอยู่กับการสนับสนุนและสถานะที่เกิดขึ้น สนับสนุนให้บุคลากรมีทัศนคติที่ดีในการทำงาน กระตุ้นให้เกิดพฤติกรรมด้านการเงินที่เหมาะสม ผู้บริหารสามารถจัดสภาพแวดล้อมในสถานศึกษาให้เอื้ออำนวยต่อการปฏิบัติงานของบุคลากร สนับสนุนให้บุคลากรมีความรักความสามัคคีต่อกันและกันสามารถจัดทำกิจกรรมปฏิทินปฏิบัติงานที่สอดคล้องกับระบบการเงินของหน่วยงาน และเกิดประสิทธิภาพสูงสุดต่อสถานศึกษาที่ครอบคลุมเป้าหมายการบริหารจัดการองค์กรสู่ความเป็นเลิศบนฐานของการบริหารจัดการความรู้และเทคโนโลยี การพัฒนาองค์กรที่มุ่งเน้นทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพในการสร้างแผนงานและกลยุทธ์องค์กรที่ได้มาตรฐานสากล

คำสำคัญ: ทรัพยากรทางการศึกษา, ยุคดิจิทัล, ผู้เจี้ยน, ประเทศจีน

* Received November 16, 2023; Revised November 24, 2023; Accepted November 28, 2023

Abstract

The purpose of this research were to 1) study the enhancement of educational resources in the digital age 2) assess the characteristics of educational resources enhancement in the digital age. 3) study ways to enhance educational resources in the digital age. People's Republic of China with mixed method research consisting of 1) Human resources 2) Financial resources 3) Materials, equipment and buildings resources 4) Management resources 5) Time resources 6) Information technology resources The research population was Fujian University of Technology in Fujian Province, People's Republic of China. The samples used in this study were administrators and lecturers at Fujian University of Technology in Fujian Province. People's Republic of China by specific random sampling, totaling 242 people. The research results showed that enhancing educational resources in the digital age of Fujian University of Technology in Fujian Province. People's Republic of China Management must support and have a good attitude towards the use of information systems Encourage development to always be efficient depending on the situation and conditions that occur Encourage personnel to have a good attitude in work. Encourage appropriate financial behaviors. Administrators can arrange the environment in educational institutions to facilitate the performance of personnel. Encourage personnel to have love and unity with each other, to be able to organize activities on the work calendar that are in line with the agency's financial system. and achieve maximum efficiency for educational institutions. Covers organizational management goals for excellence based on knowledge management and technology. Organizational development that focuses on quality human resources in creating organizational plans and strategies that meet international standards.

Keywords: Educational Resources, Digital Era, Fujian, Republic of China

บทนำ

การศึกษาเป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาคุณภาพชีวิตมนุษย์ เป็นพื้นฐานสำคัญของการพัฒนาประเทศและสร้างความสามารถในการแข่งขันทั่วโลก โดยเฉพาะองค์การสหประชาชาติได้กำหนดให้การศึกษาเป็นการศึกษาเพื่อมวลชนหรือการศึกษาเพื่อคนทุกคน (Education for All) และได้ดำเนินโครงการเพื่อสนับสนุนพัฒนาการศึกษาและคุณภาพชีวิตมนุษย์ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2562) ในการพัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถต่าง ๆ ที่จะดำรงชีพและประกอบอาชีพได้อย่างมีความสุข (ปรัชญา เวสารัชช, 2545) การบริหารการศึกษา ไม่ว่าจะเป็นสถานศึกษาที่มีขนาดเล็กหรือใหญ่ ผู้บริหารล้วนตระหนักถึงหลักในการบริหาร โดยมุ่งบริหารจัดการให้มีคุณภาพ และมีประสิทธิผลต่อการเรียนการสอนของสถานศึกษาอย่างสูงสุด เพราะเป็นสิ่งที่มีความสำคัญในการบ่งชี้ความสำเร็จของสถานศึกษาที่จะประสบผลสำเร็จ เป็นองค์กรในระดับแนวหน้าได้นั้นต้องมีการกำหนดเป้าหมาย และวิธีปฏิบัติที่เหมาะสม (Glickman, C. D., 1987) การใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างมีประสิทธิภาพก่อให้เกิดผลผลิตและเป็นไปตามแนวทางที่ผู้มีอำนาจระดับสูงกำหนด (Parson, C., 2994) ในการจัดการทรัพยากรทางการศึกษาภายในองค์กรโดยผ่านการออกแบบ และดำเนินการตามกลยุทธ์ขั้นตอน และแนวทางการปฏิบัติ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายและกลยุทธ์ขององค์กร ทรัพยากรทางการศึกษาล้วนแล้วแต่มีทรัพยากรที่จำกัด ดังนั้นต้องใช้ทรัพยากรทางการศึกษาที่มีอยู่ให้คุ้มค่าที่สุด เมื่อโลกมีความเจริญก้าวหน้าอย่างไม่หยุดยั้ง อันเป็นผลมาจากการแข่งขันเพื่อความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของโลก การเพิ่มขึ้นของจำนวนประชากร ความหลากหลาย

ทางวัฒนธรรมภูมิปัญญาและความรู้ ตลอดจนข้อมูลที่สามารถเข้าถึงได้ในทุกมุมโลก ความล้ำหน้าทางเทคโนโลยี และนวัตกรรม สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้มีอิทธิพลต่อการปรับตัวขององค์กรทุกภาคส่วน ผู้นำองค์กรในฐานะผู้บริหาร และรับผิดชอบองค์การต้องมีความรู้ ความสามารถและสภาวะของการปฏิบัติงานสำหรับการบริหารจัดการจนเกิดการพัฒนาไปสู่องค์กรที่ขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยี องค์กรและผู้นำองค์กรไม่เพียงแต่จะต้องมีทักษะและความเชี่ยวชาญทางด้านวิทยาศาสตร์เท่านั้น แต่ผู้นำองค์กรในปัจจุบันจะต้องมีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกลกว่าบุคคลอื่น ประกอบกับทักษะทางด้านสังคมที่สามารถประสานงานกับบุคคลผู้มีความรู้ความสามารถทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี อันจะก่อให้เกิดประโยชน์ ต่อองค์กรและพัฒนาให้มีประสิทธิภาพได้ (William Siams Bainbridge, 2012) เทคโนโลยีดิจิทัลมีผลทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านการศึกษาโดยทำให้เกิดรูปแบบการเรียนการสอนที่แตกต่างจากยุคที่ผ่านมาเนื่องจากการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาช่วยใช้ในการค้นคว้าหาความรู้ การแสวงหาองค์ความรู้ เพื่อเขียนบทความหรือการสร้างผลงานวิจัย รวมทั้งการรวบรวมข้อมูลเพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่สามารถทำได้ภายในระยะเวลารวดเร็วแสดงให้เห็นความสามารถของเทคโนโลยีที่จะเป็นพลัง ในการสร้างสรรค์องค์ความรู้ใหม่

นอกจากนี้ การเปลี่ยนแปลงในยุคเทคโนโลยีดิจิทัล ทำให้สามารถสื่อสารผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ผ่านช่องทางต่าง ๆ ได้อย่างสะดวกมากขึ้น ผู้บริหารสถานศึกษามีบทบาทที่จะสร้างความรู้ความเข้าใจกับครูและบุคลากรทางการศึกษา เพื่อให้ครูเกิดแนวความคิดและเรียนรู้เทคโนโลยีใหม่ในยุคดิจิทัล และปรับวิธีการเรียนการสอนโดยการใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือในการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมดึงดูดความสนใจแก่ผู้เรียนในยุคดิจิทัล เนื่องจากผู้เรียนยุคนี้จะมีทักษะในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในรูปแบบต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี ดังนั้นการบริหารสถานศึกษาผู้บริหารควรมีการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลมาช่วยบริหารจัดการรวมถึงพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน ให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อระบบการศึกษาไทย (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2562) ซึ่งจะเห็นได้ว่าการศึกษาดังกล่าวทำให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางเสริมสร้างทรัพยากรทางการศึกษาในยุคดิจิทัลเพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไข และพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีผู้เจียน ในมณฑลผู้เจียน ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการเสริมสร้างทรัพยากรทางการศึกษาในยุคดิจิทัลของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีผู้เจียน ในมณฑลผู้เจียน ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน
2. เพื่อประเมินคุณลักษณะแนวทางเสริมสร้างทรัพยากรทางการศึกษาในยุคดิจิทัลของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีผู้เจียน ในมณฑลผู้เจียน ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน
3. เพื่อศึกษาแนวทางเสริมสร้างทรัพยากรทางการศึกษาในยุคดิจิทัลของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีผู้เจียน ในมณฑลผู้เจียน ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัย เรื่อง แนวทางเสริมสร้างทรัพยากรทางการศึกษาในยุคดิจิทัลของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีผู้เจียน ในมณฑลผู้เจียน ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน เป็นรูปแบบการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Method Research)

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีผู้เจียน ในมณฑลผู้เจียน ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหาร และอาจารย์ประจำการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีผู้เจียนในมณฑลผู้เจียน ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน โดยการสุ่มแบบเจาะจง รวมทั้งสิ้น 242 คน

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลการสัมภาษณ์

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลการสัมภาษณ์ ได้แก่ อธิการบดีหรือรองอธิการบดี ผู้บริหาร และอาจารย์ประจำกรมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีผู้เจียนในมณฑลผู้เจียน รวมทั้งสิ้น 23 คน

กลุ่มผู้ประเมินความเหมาะสมในการนำไปปฏิบัติ

กลุ่มผู้ประเมินความเหมาะสมในการนำไปปฏิบัติ ประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิ คณาจารย์ ในมหาวิทยาลัย และผู้ที่มีบทบาทหลักของการเสริมสร้างทรัพยากรทางการศึกษาในยุคดิจิทัล จำนวน 23 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับแนวทางเสริมสร้างทรัพยากรทางการศึกษาในยุคดิจิทัลของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีผู้เจียน ในมณฑลผู้เจียน ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน ยึดกรอบแนวคิดแนวทางเสริมสร้างทรัพยากรทางการศึกษาในยุคดิจิทัลของ Brown, Lewis and Harclerod พิจารณาได้จากองค์ประกอบ 6 ด้าน คือ 1) ทรัพยากรด้านบุคคล 2) ทรัพยากรด้านการเงิน 3) ทรัพยากรด้านวัสดุ อุปกรณ์ และอาคารสถานที่ 4) ทรัพยากรด้านบริหารจัดการ 5) ทรัพยากรด้านเวลา 6) ทรัพยากรด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และแบ่งออกเป็น 4 ตอน

ตอนที่ 1 สอบถามสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม เพศ ระดับการศึกษา มีลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบเลือกตอบ

ตอนที่ 2 สอบถามแนวทางเสริมสร้างทรัพยากรทางการศึกษาในยุคดิจิทัลของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีผู้เจียนในมณฑลผู้เจียน ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน ทรัพยากรด้านบุคคล 13 ข้อ ทรัพยากรด้านการเงิน 11 ข้อ ทรัพยากรด้านวัสดุ อุปกรณ์ และอาคารสถานที่ 11 ข้อ ทรัพยากร ด้านบริหารจัดการ 11 ข้อ ทรัพยากรด้านเวลา 10 ข้อ ทรัพยากรด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ 10 ข้อ รวม 66 ข้อ ลักษณะ ของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.51 - 5.00 หมายถึง มากที่สุด

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.51 - 4.50 หมายถึง มาก

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.51 - 3.50 หมายถึง ปานกลาง

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.51 - 2.50 หมายถึง น้อย

ตอนที่ 3 สอบถามการประเมินคุณลักษณะแนวทางเสริมสร้างทรัพยากรทางการศึกษาในยุคดิจิทัลของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีผู้เจียนในมณฑลผู้เจียน

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์แนวทางเสริมสร้างทรัพยากรทางการศึกษาในยุคดิจิทัล ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีผู้เจียนในมณฑลผู้เจียน ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำข้อมูลมาเป็นแนวทางเสริมสร้างทรัพยากรทางการศึกษาในยุคดิจิทัลของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีผู้เจียน ในมณฑลผู้เจียน ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน

2. นำข้อมูลมาวิเคราะห์เนื้อหา แนวทางเสริมสร้างทรัพยากรทางการศึกษาในยุคดิจิทัลของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีผู้เจียน ในมณฑลผู้เจียน ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน

3. สร้างแบบสอบถามของ (Brown, J. W. et al., 1985) พิจารณาได้จากองค์ประกอบ 6 ด้าน คือ 1) ทรัพยากรด้านบุคคล 2) ทรัพยากรด้านการเงิน 3) ทรัพยากรด้านวัสดุ อุปกรณ์ และอาคารสถานที่ 4) ทรัพยากรด้านบริหารจัดการ 5) ทรัพยากรด้านเวลา 6) ทรัพยากรด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ แล้วนำฉบับร่างเสนอต่อกรรมการที่ปรึกษาดุษฎีนิพนธ์เพื่อพิจารณาตรวจสอบแก้ไข ปรับปรุง ให้ถูกต้องเหมาะสม ตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

4. นำแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ประกอบด้วย ด้านบริหารการศึกษา ด้านการจัดการเรียนรู้ และด้านการวัดประเมินผล ตรวจสอบความถูกต้องและความเที่ยงตรง ของเนื้อหาของแต่ละข้อคำถามได้ ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC, Index of Objective Congruence) มีค่าเท่ากับ 1.00

5. ทำการปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญเป็นฉบับสมบูรณ์

6. นำแบบสอบถามที่มีการปรับปรุง แก้ไขสมบูรณ์แล้ว ไปทดลองใช้กับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ในมณฑลผู้เจียน ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน จำนวน 30 คน แล้วหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ได้ความเชื่อมั่น 0.973

7. นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพ ด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา และความเชื่อมั่น ไปใช้กับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ในมณฑลผู้เจียน ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน จำนวน 23 คน โดยกลุ่มผู้ประเมินความเหมาะสมในการนำไปปฏิบัติ ประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิ คณาจารย์ ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ในมณฑลผู้เจียน ซึ่งเป็นผู้ที่มีบทบาทหลักในการเสริมสร้างทรัพยากรทางการศึกษาในยุคดิจิทัล

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมเครื่องมือ ในการวิจัยครั้งนี้ได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

1. นำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ไปขอความร่วมมือจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ในมณฑลผู้เจียน ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน เพื่อแจกแบบสอบถามให้แก่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ในมณฑลผู้เจียน ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน จำนวน 242 คน เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล

2. ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลโดยแจกแบบสอบถามด้วยตนเองจำนวน 242 ฉบับ เก็บคืนได้จำนวน 242 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการรวบรวมข้อมูลและจำแนกข้อมูลออกเป็นกลุ่มโดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ผลการวิจัย

การวิจัยศึกษาแนวทางเสริมสร้างทรัพยากรทางการศึกษาในยุคดิจิทัล ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน โดยผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัยในหัวข้อต่าง ๆ ตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 ศึกษาการเสริมสร้างทรัพยากรทางการศึกษาในยุคดิจิทัล ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน แนวทางเสริมสร้างทรัพยากรทางการศึกษาในยุคดิจิทัล ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน ซึ่งแนวทางเสริมสร้างทรัพยากรทางการศึกษาในยุคดิจิทัล โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทรัพยากรด้านบริหารจัดการ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ ทรัพยากรด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ส่วนทรัพยากรด้านบุคคล มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

ตอนที่ 2 การประเมินคุณลักษณะแนวทางเสริมสร้างทรัพยากรทางการศึกษาในยุคดิจิทัลของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ในมณฑลผู้เจียน ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน

ผลการประเมินคุณลักษณะแนวทางเสริมสร้างทรัพยากรทางการศึกษาในยุคดิจิทัลของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ในมณฑลผู้เจียน ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้บริหารให้การสนับสนุน และมีทัศนคติที่ดีต่อการใช้ระบบสารสนเทศ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ ผู้บริหารส่งเสริมให้มีการพัฒนาให้มีประสิทธิภาพอยู่เสมอขึ้นอยู่กับการจัดการและสถานะที่เกิดขึ้น ส่วนผู้บริหารสามารถหาเงินที่ได้รับการสนับสนุนจากแหล่งอื่น ๆ มาพัฒนาสถานศึกษาได้ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

ตอนที่ 3 แนวทางเสริมสร้างทรัพยากรทางการศึกษาในยุคดิจิทัลของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีผู้เจียน
ในมณฑลผู้เจียน ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน

โดยกลุ่มผู้ประเมินความเหมาะสมในการนำไปปฏิบัติ ประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิ คณาจารย์ ในวิทยาลัย
และผู้ที่มีบทบาทหลักในแนวทางเสริมสร้างทรัพยากรทางการศึกษาในยุคดิจิทัล จำนวน 23 คน โดยใช้วิธีจัด
สัมมนาโดยมีผลดังนี้ ผู้บริหารของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีผู้เจียน ในมณฑลผู้เจียน ให้การสนับสนุนและมีทัศนคติที่
ดีต่อการใช้ระบบสารสนเทศ ส่งเสริมให้มีการพัฒนาให้มีประสิทธิภาพอยู่เสมอขึ้นอยู่กับการจัดการและสถานะที่
เกิดขึ้น สนับสนุนให้บุคลากรมีทัศนคติที่ดี ในการทำงาน ผู้บริหารสามารถวางแผนการจัดอาคารเรียนขึ้นอยู่กับ
ข้อมูลสารสนเทศและปัจจัยภายในภายนอกโรงเรียน ส่งเสริมให้มีการวางแผนการปฏิบัติงานที่ยืดหยุ่นได้ตาม
สถานการณ์ สนับสนุนให้มีการวิเคราะห์และควบคุมค่าใช้จ่าย ทำให้การบริหารเงินของท่านเป็นไปตามแผน และ
วัตถุประสงค์ สนับสนุนค่านิยมทางสังคมทั้งด้านบวก และด้านลบในปัจจุบันที่มีส่วนกระตุ้นให้เกิดพฤติกรรมด้าน
การเงินที่เหมาะสม ผู้บริหารสามารถจัดสภาพแวดล้อมในสถานศึกษาให้เอื้ออำนวยต่อการปฏิบัติงานของบุคลากร
สนับสนุนให้บุคลากรมีความรักความสามัคคีต่อกันและกันสามารถจัดทำกิจกรรมปฏิทินปฏิบัติงานที่สอดคล้องกับ
ระบบการเงินของหน่วยงาน และเกิดประสิทธิภาพสูงสุด ต่อสถานศึกษา

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยแนวทางเสริมสร้างทรัพยากรทางการศึกษาในยุคดิจิทัลของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีผู้เจียน
ในมณฑลผู้เจียน ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน ตามวัตถุประสงค์ 1) ศึกษาการเสริมสร้างทรัพยากรทาง
การศึกษาในยุคดิจิทัล ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน ซึ่งแนวทางเสริมสร้างทรัพยากรทางการศึกษาในยุคดิจิทัล
โดยภาพรวม อยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ทรัพยากรด้านบริหารจัดการ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ
ทรัพยากรด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ส่วนทรัพยากรด้านบุคคล มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ทั้งนี้เป็นเพราะว่า ผู้บริหาร
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีผู้เจียน ในมณฑลผู้เจียน ส่งเสริมให้มีการจัดทำแผนเพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์และ
เป้าหมายการดำเนินงานที่กำหนดไว้ สนับสนุนให้มีการจัดบรรยากาศ และสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมต่อการปฏิบัติงาน
มีการวางแผนการปฏิบัติงานที่ยืดหยุ่นได้ตามสถานการณ์ สามารถมอบหมายหน้าที่ความรับผิดชอบในการดำเนินการ
ตามแผน ให้แก่บุคลากรได้อย่างเหมาะสม สอดคล้องกับแนวคิดของ William T. Greenwood 2) คุณลักษณะ
แนวทางเสริมสร้างทรัพยากรทางการศึกษาในยุคดิจิทัลของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีผู้เจียน ในมณฑลผู้เจียน
ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนการดำเนินงานที่ควรมียังน้อย 7 ประการ คือ คน เงิน วัสดุสิ่งของ อำนาจ
หน้าที่ เวลา กำลังใจ ในการทำงาน และความแตกต่าง ๆ (William T. Greenwood., 1965) ทั้งนี้โดยย้าถึง
ความสำคัญ และจำเป็นของอำนาจหน้าที่ และเวลาในการบริหารไว้ว่าในการบริหารงานนั้นไม่ว่าจะเป็นงานของรัฐ
หรือเอกชนก็ตามงานจะไม่สามารถดำเนินไปด้วยดีได้ ถ้าหากปราศจากสิ่งซึ่งอำนาจหน้าที่ และเช่นกันการบริหาร
นั้น ๆ ก็ไม่สามารถสัมฤทธิ์ผลด้วยดีอย่างมีคุณค่า หากมิได้กำหนดเวลาให้เหมาะสมเพียงพอกับประเภทและ
ลักษณะของงานนั้น ๆ ส่วนทางการบริหารธุรกิจได้ให้ความสำคัญเกี่ยวกับปัจจัยของการบริหารเพิ่มเติมต่างออกไป
อีก คือมีคน เงิน วัสดุสิ่งของวิธีการ ตลาด และเครื่องจักร และเรียกสั้น ๆ ว่า 6M's เป็นต้น ทรัพยากรด้านบุคคล
จะมีพฤติกรรมของบุคลากรในองค์กรที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลขององค์กร เจริญ หยุนเฟิง และเซีย หยุน (เจิ้ง หยุน
เฟิง และเซีย หยุน, 2018) ทรัพยากรด้านบุคคลเป็นทฤษฎีบุคลากรจะช่วยให้บริษัทเข้าใจพนักงานได้ดีขึ้นโดยการ
วิเคราะห์ลักษณะ ความสามารถ ทักษะ และทรัพยากรด้านเงินเป็นการวางแผนการเงินส่วนบุคคลคือการกำหนด
แผนการเงินรวมที่สอดคล้องและนำไปปฏิบัติเพื่อให้บรรลุเป้าหมายทางการเงินของแต่ละบุคคลโดยหัวใจหรือ
สาระสำคัญของแนวคิดนี้คือการกำหนดแผนการเงินให้ สอดคล้องกับการเงิน และ หวาง เจินอู๋ และเจา หงป้อ
(หวาง เจินอู๋ และเจา หงป้อ, 2011) ทรัพยากรด้านบริหารจัดการ เป็นโครงสร้างลำดับขั้นของอำนาจในรัฐบาล

หรือสถาบันสาธารณะที่แบ่งตามหน้าที่และความรับผิดชอบโดยเฉพาะ พร้อมด้วยเป็นชุดระบบและกฎที่ควบคุมพฤติกรรมของเจ้าหน้าที่ ตลอดจนประสิทธิภาพของผู้นำเชิงเทคโนโลยีจะทำให้ได้สารสนเทศที่เป็นประโยชน์ต่อการบริหารจัดการภายในองค์กรได้ดียิ่งขึ้นสอดคล้องกับแนวคิดของ Martin, A. & Grydziecki, J. 3) แนวทางเสริมสร้างทรัพยากรทางการศึกษาในยุคดิจิทัลของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีผู้เรียนในมณฑลผู้เรียน ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน ผู้นำในยุคดิจิทัลเป็นผู้ที่มีความตระหนักทั้งในทัศนคติ และความสามารถของบุคคลในการใช้เครื่องมือดิจิทัลอย่างเหมาะสม และใช้ ในการอำนวยความสะดวกในการระบุ (Identify) เข้าถึง (Access) จัดการ (Manage) บูรณาการ (Integrate) ประเมิน (Evaluate) วิเคราะห์ (Analyze) และสังเคราะห์ (Synthesize) ทรัพยากรดิจิทัล การสร้างความรู้ใหม่ การแสดงออกโดยการสร้างสื่อและการสื่อสารกับผู้อื่นในบริบท ของสถานการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตที่เฉพาะเจาะจงเพื่อสามารถแสดงออก (Martin, A. & Grydziecki, J., 2006) และสะท้อนทางสังคม สอดคล้องกับแนวคิดของ Damayanti, F. P., & Mirfani, A. M. ผู้นำในยุคดิจิทัลเป็นผู้ที่สามารถกำหนดได้ว่าเป็นการกำหนดทิศทางมีอิทธิพลต่อผู้อื่นและริเริ่มการเปลี่ยนแปลงที่ยั่งยืนผ่านการเข้าถึงข้อมูล และการสร้างความสัมพันธ์เพื่อคาดการณ์การเปลี่ยนแปลงที่สำคัญต่อความสำเร็จของโรงเรียนในอนาคต ต้องใช้ การผสมผสานแบบไดนามิกของความคิด พฤติกรรม และทักษะที่ใช้ในการเปลี่ยนแปลงและหรือปรับปรุงวัฒนธรรมของโรงเรียนผ่านความช่วยเหลือของเทคโนโลยี (Damayanti, F. P., & Mirfani, A. M., 2021)

สรุป/ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยพบว่า แนวทางเสริมสร้างทรัพยากรทางการศึกษาในยุคดิจิทัลของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีผู้เรียน ในมณฑลผู้เรียน ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน ได้แก่ ทรัพยากรด้านบุคคล ผู้บริหารของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีผู้เรียนในมณฑลผู้เรียน ควรจะส่งเสริมให้บุคลากรในมหาวิทยาลัยเข้ารับการฝึกทักษะทั้งในด้านของกระบวนการและความรู้ตามความถนัดของบุคคลตามที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มศักยภาพทรัพยากรด้านการเงิน ผู้บริหารของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีผู้เรียนในมณฑลผู้เรียนควรจะสนับสนุนให้บุคลากรมีการวางแผนการใช้จ่ายในอนาคต รวมทั้งการมีแผนรองรับค่าใช้จ่ายที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคตด้วย ทรัพยากรด้านวัสดุ อุปกรณ์ และอาคารสถานที่ ผู้บริหารของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีผู้เรียน ในมณฑลผู้เรียน ควรจะส่งเสริมให้มีการใช้ทรัพยากรด้านวัสดุ อุปกรณ์ และอาคารสถานที่อย่างคุ้มค่าที่สุด ใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างมีประสิทธิภาพ และส่งเสริมให้มีการสรรหาทรัพยากรจากภายนอกมาผสมผสานกับทรัพยากรเดิมที่มีอยู่เพื่อให้เกิดความคุ้มค่าของทรัพยากรมากที่สุด ทรัพยากรด้านการบริหารจัดการ ผู้บริหารของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีผู้เรียน ในมณฑลผู้เรียนควรจะส่งเสริมให้บุคลากรภายในมหาวิทยาลัยเข้ามามีบทบาทในการวางแผนการบริหารจัดการให้เข้ากับบริบท และสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัย โดยมีข้อข้อเสนอแนะ ประกอบด้วย 1) ผู้บริหารของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีผู้เรียน ในมณฑลผู้เรียน ควรจะมีการศึกษารูปแบบแนวทางเสริมสร้างทรัพยากรทางการศึกษาในยุคดิจิทัลของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีผู้เรียน ในมณฑลผู้เรียน ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน ที่มีการกำหนดขนาดขององค์การที่แน่นอนที่จะต้องกำหนดเป้าหมายและแนวทางการดำเนินงานในอนาคต และต้องมีการกำหนด มีเป้าหมาย วิสัยทัศน์ที่จะนำการเปลี่ยนแปลงไปสู่สิ่งใหม่ ๆ ทั้งภายนอก และภายในโดยให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมายในอนาคตขององค์การในการนำ กระบวนการเข้าไปส่งเสริมตามแนวทางเสริมสร้างทรัพยากรทางการศึกษาในยุคดิจิทัลได้อย่างเป็นรูปธรรม 2) ผู้บริหารของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีผู้เรียน ในมณฑลผู้เรียน ควรมีการวิจัยการศึกษาแนวทางเสริมสร้างทรัพยากรทางการศึกษาในยุคดิจิทัลของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีผู้เรียน ในมณฑลผู้เรียน ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน อย่างต่อเนื่องในองค์การรูปแบบอื่น ๆ เช่น ในหน่วยงานอื่น ๆ และพัฒนาทุกสถานศึกษาให้นำการจัดการความเป็นผู้นำในทรัพยากรทางการศึกษาในยุคดิจิทัล และต้องการนำพาองค์กรสู่ความเป็นเลิศ และความยั่งยืนได้ 3) ผู้บริหารของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีผู้เรียนในมณฑลผู้เรียน

ควรจะมีการนำผลวิจัยการศึกษาแนวทางเสริมสร้างทรัพยากรทางการศึกษาในยุคดิจิทัลของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีผู้เจียน ในมณฑลผู้เจียน ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน ไปพัฒนาจัดทำเป็นคู่มือการศึกษาแนวทางเสริมสร้างทรัพยากรทางการศึกษาในยุคดิจิทัลของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีผู้เจียน ในมณฑลผู้เจียน ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน และให้สามารถนำแนวทางเสริมสร้างทรัพยากรทางการศึกษาในยุคดิจิทัลเข้าไปประยุกต์ตามบริบทขององค์กรนั้นได้

เอกสารอ้างอิง

- เจิง หยุนเฟิง และเซีย หยุน. (2018). การบริหารทรัพยากรมนุษย์เบื้องต้น. ปักกิ่ง: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยชิงหัว.
- ปรัชญา เวสารัชช. (2545). หลักการจัดการศึกษา. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานปฏิรูปการศึกษา.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2562). รูปแบบการระดมทรัพยากรเพื่อการศึกษา. กรุงเทพมหานคร: พริกหวานกราฟฟิค.
- หวาง เจินอู๋ และเจา หงป้อ. (2011). พฤติกรรมองค์กร. ปักกิ่ง: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัย ชิงหัว.
- Brown, J. W. et al. (1985). AVInstruction Technology Media and Methods. New York: McGraw - Hill.
- Damayanti, F. P., & Mirfani, A. M. (2021). An Analysis of Digital Leadership in the Pandemic Covid - 19 Era. In 4th International Conference on Research of Educational Administration and Management. New York: Atlantis Press.
- Glickman, C. D. (1987). Good and for Effective School: What Do We Want? The Phi Delta Kappan, 68(8), 622 - 624.
- Martin, A. & Grydziecki, J. (2006). Digital: Concepts and tools for digital literacy development. ITALICS. Innovation in Teaching and Learning in Information and Computer Sciences, 5(4), 246 - 264.
- Parson, C. (2994). The Politics and practice of Quality in Quality Improvement in Education : Case Studies in School. London: David Fulton.
- William Siams Bainbridge. (2012). Miller, C. Digital Leadership: Using the Internet and SocialMedia to Improve the Lives, Well-Being and Circumstances ofOthers. Journal of Family and Consumer Sciences, Alexandria, 110(1), 45 - 48.
- William T. Greenwood. (1965). The Politics and practice of Quality in Quality Improvement in Education : Case Studies in School. London: David Fulton.